

Att påverka och att påverkas

Välkomna. Ni alla här är välsignade, mina käraste vänner. Vi alla är vänner. Det finns mellan oss en djup inre förbindelse, redan manifest eller potentiellt där, på den inre verklighetens plan. Där den ännu endast utgör en potential, är det utan tvekan möjligt att förverkliga den. Vårt mål är att finna kärnan av ert verkliga väsen och därmed er verkliga tillvaro. Den verkliga tillvaron består av ljus och skönhet. I den verkliga tillvaron finns det inte något att vara rädd för. Den vägledning som jag har gett under alla dessa år, leder er steg för steg genom labyrinten av era illusioner – labyrinten av era illusoriska rädslor för livet, för jaget. Alla steg som ni tar för att undvika att inse att ni faktiskt upplever detta illusoriska jag, fjärrar er från er kärna, från er sanna existens i lycksalighet, där ni vet att det inte finns något att vara rädd för. Men ni behöver gå igenom rädslan för att upptäcka att den är en illusion och för att välja huruvida ni vill fortsätta att leva med illusionen eller inte. Att ge upp den kräver mödan och villigheten att förändras och riskera okända sätt att leva och vara.

Vad består rädslan av, mina vänner? Den förekommer i många former och variationer, det finns dock en gemensam nämnare – ni är rädda för de destruktiva och demoniska aspekterna av ert innersta väsens tillfälliga, förvrängda delar. Ert medvetande kan i sin separation inte försonas med dessa destruktiva aspekter. Det kan inte, det vet inte hur man accepterar dem. Det befarar att det blir överväldigat av de destruktiva energierna just på grund av att det aldrig har accepterat dem. Ert medvetande är alltför stolt och otåligt, alltför inställt på att begränsa synen och tänkandet för att skapa utrymme för alla motsatser som existerar i människans själ. Och på grund av ert medvetandes begränsande tendens, kan motsatserna därmed inte transcenderas. Endast när förvrängningen accepteras fullt ut, kan den transformera sig tillbaka till sitt ursprungliga tillstånd – till den vackra, kreativa kraft som upplivar er och ger er makt och lycksalighet. Det kan inte finnas någon väg till en lyckosam verklighet såvida inte önsketänkandet som gör dig ovillig att möta de irrationella, destruktiva aspekterna av dig själv, ges upp.

Detta leder mig till ämnet för kvällens föredrag. Jag skulle särskilt vilja diskutera hur omgivningen påverkas när man fungerar utifrån sitt väsens destruktiva nivå. Hur påverkar man andra? Och omvänt, hur påverkas man av andra som agerar utifrån sina destruktiva nivåer? Detta mycket komplicerade och ytterst viktiga ämne är inte lätt att förstå. Ni kan bara få en verklig kontakt med det och göra det till något som hjälper er när ni redan har erhållit en viss insikt i det

irrationella, primitiva jaget inom er. När du når den punkt där du inte längre behöver förneka, projicera och försvara dig mot denna onda del, när du tydligt kan bekräfta den, då kan du verkligen hantera komplikationerna som uppstår i den mänskliga interaktionen på dina och andra människors destruktiva och okunniga dolda nivåer.

Alla människor lider av en grundläggande konflikt och smärta; oavsett om individer är medvetna om den eller inte, finns den alltid där. Återigen, ju mer medveten du är om den, desto bättre kan du möta och hantera den och desto tidigare kommer du att lösa den. Konflikten är följande: På den primitiva, irrationella nivån hatar du och vill förstöra på ett meningslöst sätt och vet knappt längre varför du hatar och vill förstöra. På den här nivån är du helt och hållet egoistisk och därför ovillig att acceptera någon frustration, liten eller stor; du är ovillig att ta itu med några svårigheter och kan därför inte på ett effektivt sätt hävda din personlighet. Vilka orsakerna än kan vara, finns det irrationella hatet och önskan om att förstöra i varje enskild människa.

Ni lyckas med att inte vara medvetna om ert hat och er destruktivitet, och detta är roten till all emotionell sjukdom och allt lidande. Allteftersom ni gör framsteg i disciplinen att se och möta er själva, blir ni mer förmögna att acceptera er destruktivitet och således transcendera den.

Allteftersom ni blir mer medvetna, måste ni också ta itu med förvirringen kring er skuld. Dold skuld är förödande, för den skapar en ond cirkel i sig som vidmakthåller destruktiviteten. Ju skyldigare du känner dig, desto mer döljer du vad som får dig att känna dig skyldig och desto mindre förmögen blir du att lösa upp och transformera den. Denna oförmåga ökar i sin tur skulden. Ju mer du döljer för dig själv, desto mer frustrerar du dig själv och berövar dig det goda som livet är tänkt att vara; du blir således argare och mer destruktiv. Även om det inte visar sig i öppna handlingar, leder din så kallade omedvetna skuld till att du uttrycker hatande handlingar och inställningar som avvisar andra och livet och varandets godhet.

Hur ska den här skulden då hanteras? Det finns två grundläggande tankeskolor som har funnits i alla tider. Den ena säger att man inte är ansvarig för sina känslor och inställningar som inte kommer till uttryck. Man är endast ansvarig för sina handlingar. Om man hatar och vill döda och förstöra, behöver man alltså inte känna sig skyldig över det.

Den andra tankeskolan säger att tankar och inställningar utgör levande verkligheter och har en effekt på andra. Det finns alltså en sann skuld för dessa tankar och inställningar. Vi måste också beakta huruvida den dolda tendensen att vara destruktiv kan lämna dina handlingar helt opåverkade. Jag nämnde just att det är otänkbart för ett dolt hat att inte yttra sig på något sätt, även om personligheten avstår från aktiva gärningar. Att hålla tillbaka från att älska och ge är också en handling. Det förnekade hatet yttrar sig allt som oftast i en synbarligen harmlös passivitet som tycks vara riktad ”enbart” mot jaget. Men det underliggande sjudande hatet

förhindrar positiva kärleksfulla och givande gärningar, det förhindrar att man bidrar till livet. I sin slutliga analys flödar alltså alla handlingar från personens underliggande substans och energi.

Dessa synbarligen motsatta tankeskolor, eller inställningar till livet, finns hos alla och orsakar mycket förvirring. Vilken är sann? Hur hanterar man den här frågan? Innan vi kan diskutera vidare den ömsesidiga interaktionen på de destruktiva nivåerna mellan människor, måste den här frågan klaras upp. Kan båda alternativen vara sanna? Utesluter de ömsesidigt varandra?

Ni behöver inse att er skuld för ert primitiva, destruktiva jag är mer destruktiv än den onda delen i sig. Ni behöver acceptera den här delen av er själva för att kunna lösa upp den. Det är också en avsevärd skillnad mellan en öppen destruktiv handling och den mentala och emotionella förekomsten av denna aspekt hos mänskligheten. Detta är sant trots vad jag tidigare har sagt om dolda inställningars effekter och inverkan. Att ta på sig en självdestruktiv, självförödande skuld kring den dolda destruktiviteten gör dock saker så mycket värre. På grund av den skulden tillintetgör du dig själv och blir därmed mer destruktiv. Du förbjuder dig att leva.

Era tankar, känslor, önsknings och inställningar har likväl makt. Ni kan förena dessa synbarligen motsatta sanningar endast genom era ärliga försök att göra er egen destruktivitet medveten utan att rättfärdiga den med andras destruktivitet eller begränsningar. I den stund som du gör det, inaktiverar du destruktiviteten utan att förneka eller dölja den. När du förnekar din ondska och egoism, skapar du problem för dig själv och andra. När du exempelvis befinner dig i förnekelse, behöver du skuldbelägga och anklaga för att göra andra ansvariga för vad du känner dig alltför skyldig över för att rättframt se och möta. Även ni, som arbetar så flitigt på denna väg, fokuserar på andras faktiska eller inbillade ondska för att förneka er egen. Ni förvränger och överdriver för att falsifiera. Ni har med halvsanningar att göra – för det som används som argument mot andra kan innefatta inslag av en faktisk ondska hos dem, men de är inte ansvariga för din bedrävelse. Ditt insisterande på att de är det, uttrycker påtagligt ett beroende och att det egna ansvaret förnekas. I själva verket säger du ”Jag är beroende av andras ondska eller andras frihet från ondska”.

Det är inte svårt att se bindningen som detta försätter dig i. Om du på en halvmedveten nivå uttrycker detta budskap till livet, måste du på en djupare nivå av ditt medvetande betala priset och fullfölja det. Du måste då också uttrycka till livet ”Min ondska är ansvarig för andras lidande”. Du pendlar således mellan ett infantilt beroende, i illusionen av att du är hjälplös inför andras missgärningar, och allmakt, i illusionen av att andra är offer för din ofullständighet.

Omvänt, i den stund som du fullt ut tar ansvar för ditt eget lidande genom att leta efter dina egna förvrängningar och destruktiva tendenser, befriar du dig från skuld, oavsett hur fel andra kan ha.

Du kommer av personlig erfarenhet att veta att på samma sätt som du kan påverkas av andras destruktivitet endast i den grad som du blundar för din egen negativitet, kan andra endast påverkas av din negativitet i den grad som de förnekar sin negativitet.

Att bekräfta ditt eget irrationella jag utan att helt bli det, gör dig fri. Att koncentrera sig på andras ondska är en destruktiv handling i sig och gör det omöjligt att verkligen bekämpa det onda inom dig. Jag menar inte att föreskriva att du bör ta det odelade ansvaret i en konflikt och urskulda den andra personen. När det finns en negativ interaktion, måste båda dela ansvaret. Men att jämföra och mäta ditt eget ansvar med den andras ansvar för att göra dig till offret på den känslomässiga nivån, är liktydigt med att förneka din egen del, även om du ger läpparnas beaktelse till idén om att du också bidrog till interaktionen. Vad som alltid händer när du letar efter ditt eget bidrag till en negativ interaktion, är att du börjar se hur båda påverkar varandra från sina destruktiva nivåer. Då delar ni verkligen ansvaret. Denna insikt är oerhört befriande. Den befriar dig från självförödande skuld utan att avlägsna ansvaret som är ditt. Den gör det möjligt för dig att se och uttrycka den andra personens del i det ömsesidiga utfallet utan att bli en anklagande domare som gör sig själv till offer. Detta har en välgörande verkan och gör vanligtvis dina uttryck effektiva, om den andra personen är det minsta villig att kommunicera ärligt. Om den andra personen inte är villig, kommer detta inte längre att vara en försvagande frustration för dig. Du är inte längre beroende av att bevisa din oskuld. Du ser och vet sanningen. Den tydliga vetskapen gör dig stark och löser upp negativ energi. När du gömmer din ondska bakom andras ondska, blir du alltid svag och din kamp är ineffektiv. En effektiv kamp, en sund aggression, blir bara möjlig när du inte längre gömmer dig från din egen ärliga insikt och från din egen destruktivitet – när du upphör att hyckla på denna mest subtila av nivåer.

Ni ser alltså, mina vänner, synbarligen motsatta synsätt förenas av den nyckel som jag ständigt rekommenderar er: Se och möt din ondska – din irrationalitet och dina primitiva, destruktiva aspekter – utan att förlora ur sikte det faktum att detta endast utgör en mindre aspekt av dig. Om du helt identifierar dig med din dolda destruktiva del, är det omöjligt att leva och ta ansvar för den. Ju mer du döljer den, desto mer tror du dock i hemlighet att detta är ditt verkliga jag, din enda sanning. När du tar fram den ur sitt gömsle, går den underbara verkligheten upp för dig att du är så mycket mer än vad du i hemlighet har trott. När du använder den här nyckeln, utagerar du inte det onda, direkt eller indirekt – du sprider inte det onda. Dina onda tankar, känslor och önskningsar kan hanteras direkt och effektivt när de bekräftas. I den stund som du förnekar dem, sprids ett gift från dig till andra och genom ditt eget psykiska och fysiska system.

Ni kan bekräfta varje dag i era liv, om ni verkligen tittar på era interaktioner i era relationer, att nyckeln till livet består av att ärligt bekräfta er primitiva, destruktiva del. Den här nyckeln gör er i

stånd att tåla den verkliga världens lycksalighet, som ständigt försöker kommunicera sig till er och som ni blint avvärjer så länge ni räddhågat förnekar er negativitet.

Låt oss nu också diskutera hur man påverkar andra utifrån de positiva, självförverkliga, renade nivåerna av sitt väsen. Dessa klara, fria nivåer där du befinner dig i sanning och kärlek – där du ger av dig själv och samtidigt är stark och självhävdande och inte låter någon annan persons destruktivitet skada dig – har en stark effekt på din omgivning. Effekten visar sig på alla nivåer. På handlingarnas och ordens nivå, har du en särskild styrka, ett direkt inflytande för det goda och du föregår med gott exempel, även om din styrka ibland kommer att missförstås. De som försöker göra dig ansvarig för sitt lidande och projicerar sin ondska på dig kommer att misslyckas eftersom du har lärt dig att möta ditt destruktiva jag. Din frihet kan ibland orsaka förargelse, men i det långa loppet har den en renande effekt. På omedvetna nivåer har energierna som emanerar från dig en ännu starkare effekt. Din rena energi kan tränga igenom grumligheten och lösa upp giftet i andras negativitet. En fri person kan sålunda kringgå onda lager och aktivera det bästa i andra. Detta kan ge de andra personerna en föränning av vad de kan vara, så att de inte längre behöver gömma sig från sig själva.

I vilken grad du på så sätt än är befriad, i samma grad kan du lösa upp det onda i dig själv och andra. Du påverkar lika befriade nivåer av andras psykiska verklighet och en underbar energi alstras på så sätt alltmer. Den här energin mångfaldigas och sprider sig, förenar sig med andra liknande energiströmmar. Den samlar kraft. Den sipprar igenom grumligheten och mörkret som negativiteten skapar. Den tränger igenom de giftiga separerande murarna skapade av okunnighet, illusion och ondska. Och ni vet nu vad denna styrka hos er beror på: den ständiga bekräftelsen av den irrationella destruktiviteten i er.

När man befinner sig i ett mellantillstånd och ibland använder den här nyckeln och ibland inte, kommer det att finnas en skiftande kamp mellan dig och andra på de omedvetna nivåerna. Där ditt befriade tillstånd fortfarande är svagt, kan det duka under för skuldbeläggandets grymhet från en person som fortfarande starkt förnekar sitt eget ansvar och därför förstör sin egen självrättfärdigande anklagelse. I andra fall och relationer, kan din befriade sanna styrka vinna över en annan persons försvagade negativa jag – vars projiceringar och anklagelser inte kan motverkas när du själv befinner dig i ett förnekande och anklagande tillstånd, men som lätt kan motverkas när du är befriad genom att bekräfta din egen destruktivitet – även om bara i en viss grad.

När två människors omedvetna nivåer påverkar varandra, måste bådas varierande, skiftande tillstånd tas i beaktande. Vid varje givet tillfälle bestäms resultatet av i vilken grad livets nyckel används av endera eller båda. Krigföring och ömsesidig förstörelse är det slutliga resultatet av att två entiteter – nationer eller individer – inte använder nyckeln. Ju mer du använder den här

nyckeln och slutar att gömma dig bakom andras ondska, desto mer kommer du att stärka hela ditt väsen och göra det möjligt för ditt verkliga jag att manifesteras sig. Det kommer i sin tur att gå samman med de befriade aspekterna i andra och uppmuntra dem, samtidigt som det transcenderar deras negativitet. Du hjälper dem därmed att veta att deras negativa aspekter inte utgör hela deras verklighet och att uppleva sina verkliga jag bortom denna negativitet. Den här interaktionen sker inte nödvändigtvis genom vad du säger, utan genom hur du påverkar deras väsen. Även vad du säger kommer att ha en annan inverkan. Hur du säger det, hur du agerar, hur du känner för andra kommer att avgöras av hur mycket du accepterar din egen negativitet. På detta sätt sprider du det goda.

Din obekräftade, projicerade destruktivitet påverkar omedelbart dess motstycke hos andra. Ömsesidig anklagelse, självrettfärdigt skuldbeläggande, tvångsimpulsen att argumenta mot den andra – alla dessa undvikande taktiker bygger stridigheterna och konflikterna, smärtan och förvirringen.

Låt oss nu vända på processen. Hur påverkas du av andra? En hel del människor lever i en viss harmoni och styrka genom att ha arbetat igenom sig själva till den punkt där de inte längre initierar destruktivitet. De flesta människor befinner sig fortfarande i det rädda försvarstillståndet mot livet, även när det inte finns någon orsak till det och när de är i kontakt med dem som är redo att ge dem kärlek och hjälp. De sprider på så sätt ondska genom att vara stängda för kärleken och sanningen, för givandet och mottagandet. Men ett antal utvecklade människor befinner sig inte längre i detta tillstånd och är, som jag nämnde, tillräckligt fria för att ge sitt bästa, utan några försvar. Detta gör dem dock ännu inte immuna mot andras destruktivitet. De kan lätt påverkas av andra människors omedvetna negativa tankar och känslor, deras förorenade energi, och förblir på så sätt beroende och ett offer. Det är som om de uttryckte till livet ”Jag kräver fullkomlighet runt omkring mig, så att jag kan förbli i det jag har vunnit, så att jag kan förbli i mitt klargjorda, lycksaliga tillstånd”. När detta fortfarande är fallet, behöver mycket mer framsteg göras, för en sann immunitet mot andras destruktivitet infinner sig endast när detta beroende inte längre existerar. När någon annans negativitet faktiskt påverkar dig, måste det finnas självtvivel och skuld hos dig som ett resultat av att inte ha sett och mött alla dina förvirringar och destruktiva impulser. Oavsett hur mycket du har gjort det, finns det fortfarande oklara områden; annars skulle du inte vara så sårbar och så påverkad av andras ondska. Detta betyder att du fortfarande behöver återvända till det jordiska livet och leva i denna dualistiska sfär där du behöver kämpa med motsatserna – behag och smärta, liv och död, gott och ont. Dessa motsatser kan inte transcenderas så länge som livets nyckel inte används.

När du är så påverkad av andras negativitet, måste du verkligen utforska vad som gör dig så sårbar. Detta beroende och denna sårbarhet på den psykiska nivån motsvarar ett psykologiskt

tillbakavisande av det egna ansvaret och ett insisterande på att skuldbelägga livet eller andra för sin bedrövelse. Det måste finnas något område där du inte möter dig själv ärligt, för om du gör det helt, kommer andras negativa energi och emanation att vara helt verkningslösa mot dig. Du kommer inte att behöva bygga falska försvar som stöter bort allting så att ingenting kommer igenom till dig. En orsak till att dessa försvar byggs är trots allt att avvärja smärtan som andras grymhet och fientlighet medför, de orättfärdiga kraven som de ställer på världen och därför även på dig. Du kan vara helt medveten om den här rädslan, men du börjar endast gradvis att utforska och upptäcka att dessa försvar avvärjer allt och alla som livet så rikligt har att ge. Försvaren är därmed till din skada. De förhindrar det bästa av livet att komma in i dig och det bästa av dig att komma ut i livet och fylla dig med det bästa som finns – dina egna goda känslor.

När du överger dina försvar, kan du smälta samman med livet, smälta samman med andras psykiska substans, utbyta kärlek och sanning. Den universella sanningen uttrycker sig på ett unikt sätt i varje individ. Mångfalden av uttryck ger livet en speciell hänförelse, utan att störa ens djupa inre frid. Flödet av ömsesidigt utbyte berikar dig så djupt att det inte finns ord att beskriva det. Det är precis motsatsen till att leva innesluten i sina försvarsmurar, som separerar en helt och skapar en stor ensamhet. Dessa försvar skapar en mycket beroende, begränsad och lidande tillvaro.

Ni kan å andra sidan inte leva helt blottade som ni är nu, eftersom ni inte har utforskat dessa nivåer av ert väsen där ni skuldbelägger andra för deras ondska på grund av att ni vänder er bort från att se och möta er egen ondska. I detta tillstånd är man ytterst sårbar – som kan rationaliseras genom att stolt hävda att man är ”känslig”. Men denna känslighet är inte ett tecken på en unik individualitet i gudomlig bemärkelse. Den är en förvrängning i sig och är som sådan onödig. I detta ”känsliga” tillstånd måste allting såra och tränga in i dig. Om ni inte upprepat och kraftfullt använder nyckeln som jag här överräcker er, behöver ni absolut ert destruktiva försvar som stänger er ute från livet.

Det är er uppgift att hitta ett sätt att vara där ni är adekvat och realistiskt försvarade, snarare än självdestruktivt och orealistiskt. Det realistiska och adekvata försvaret mot andras ondska består av den dagliga, direkta, bestämda och grundliga konfrontationen av din egen ondska. Tecknen på din dolda ondska finns alltid där i dina oroliga, arga, förvirrade reaktioner. Om du upphör med att vanemässigt trycka undan och rationalisera det som stör dig, kan du först upptäcka att du är upprörd över vad andra gör mot dig, vilket kan tyckas, eller kan faktiskt, vara en orättvisa. Men stanna inte kvar på den nivån och övertyga dig själv om att andras handlingar rättfärdiga och förklarar din störning. När du motstår denna frestelse, uppmärksammar du livets lärdomar och tecken.

Under en dag som du tillbringar i ett lycksaligt tillstånd där du inte avvärjer livet inifrån och utifrån, utan i stället tar kontakt med ditt innersta väsen och därmed med hela universum, där du utstrålar glädje och har djupa och meningsfulla utbyten med andra, vet du att under den dagen har du inte försvarat dig mot något. Men kanske var du lyckosam den dagen att komma in i den psykiska sfären där en stark, klar befriande andlig energi råder. Andras omedvetna destruktivitet kom inte i din väg.

Om orsaken till din lycksalighet är det senare, är du verkligen trygg och fri? Är du inte fortfarande beroende och därmed oundvikligen orolig, oavsett huruvida du upplever denna oro och misstro eller inte? Svaret är uppenbart. Du måste sträva vidare för att bli helt dig själv och därför inte längre vara i behov av destruktiva försvar som separerar dig från och lägger över ansvaret för ditt tillstånd på andra.

De flesta dagar erbjuder möjligheter att göra detta. Era många reaktioner när ni känner obehag med er själva och andra är ledtrådarna. Undersök dem. I händelserna i era liv och era reaktioner på dem, möter ni den största terapeuten av alla: livet självt.

Det finns något för dig att se som inte har erkänts fullt ut. Varför är du så sårbar? Om du uppmärksammar smärtan eller obehaget som du utsätts för nu och bestämmer dig med hela ditt modiga jags kraft och beslutsamhet att du vill se den delen i dig som är ansvarig för att påverkas av andras ondska, då kan du inte misslyckas med att upptäcka den och bli mer befriad och tryggare än någonsin.

Frestelsen att koncentrera sig och fokusera på den andra personens tillkortakommanden eller ondska separerar er olyckligt nog om och om igen från var ni borde befinna er. Vad ni än ser hos andra kan, men behöver inte, vara korrekt, men den verkliga friden och klarheten kring det kommer endast när ni förstår varför ni är sårbara för andras negativitet.

Jag kan inte understryka tillräckligt starkt behovet av att använda den här nyckeln. Jag skulle här vilja säga till er, mina vänner, att de av er som fullföljer detta mycket krävande men mycket verkliga arbete på denna väg, kommer att finna det flödande, oförsvarade tillstånd som är tryggt, lycksaligt och fridfullt. Vägen är så krävande för att den inte lämnar utrymme för projiceringar och flykt. Vissa hamnar åt sidan för att de ännu inte är villiga att gå hela vägen med sig själva och skulle hellre dröja sig kvar i skuldbeläggande. Men de av er som följer mig hela vägen kan inte undgå att upptäcka varandets sanning. Det kan inte förnekas att denna väg är en tuff uppdragsgivare, just för att den inte tillåter någon flykt. Den avhänder sig all sentimentalitet som uppmuntrar era svagheter och undanflykter. Men på grund av detta håller den löftet som den ger, som fler av er börjar märka. Ni upptäcker era verkliga värden endast när ni samlar modet att

upptäcka era onda, förvrängda aspekter. Du kommer då att finna din sanna förmåga att älska och bli älskad – inte bara som ett ideal, eller en illusion, utan som en daglig verklighet i ditt liv.

Detta är inte tomma löften och avlägsna ideal. Detta är de löften som livet hyser för den som använder livets nyckel på detta tillvaroplan. Ju mer ni gör det, desto mindre behöver ni försvara er mot smärtan, och därför mot livets lycksalighet, livets gåva, som kommer till er hela tiden.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-08-24